

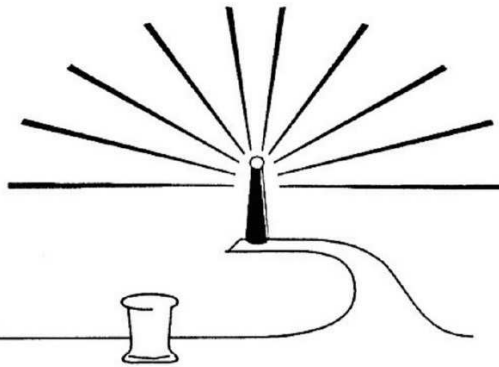
zeelieden zending stichting Het Havenlicht / SCFS

Hermelijnweg 12 1338 BE Almere

Tel. 036-5370340

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

havenlicht@chello.nl - www.havenlicht.com

Nieuwsbrief

herfst 2018

no.154

Algemeen

Er is altijd genoeg werk te doen voor de mensen van Het Havenlicht, zowel voor diegenen in de 'schijnwerpers' maar vooral ook voor iedereen die niet zo op de voorgrond treden. Zonder hen zou het werk niet mogelijk zijn. Als u meer wilt weten? Wij willen graag in uw kerk, gemeente, of huiskring over het werk vertellen en laten zien!

Delfzijl en Eemshaven

In de Eemshaven lagen weer veel gigantische werkschepen en het eerste schip dat ik die dag bezocht voer onder de vlag van Cyprus. Het schip lag afgemeerd aan de Emmakade. Op de brug heb ik 20 minuten met de kapitein gesproken. De kapitein vertelde dat de gehele bemanning uit Grieken bestond die geen of slecht Engels spraken. Mijn Grieks is nu ook niet wat het zou kunnen zijn. (Ooit een poging ondernomen om die taal te leren, maar door samenloop van omstandigheden is het bij een poging gebleven) Ik kon dus weinig doen aan boord. Het tweede schip lag naast mijn vorige schip afgemeerd. Na mij op de brug te hebben gemeld, kreeg ik een rondleiding van een Noorse officier. Maar de meeste mannen waren volop aan het werk. Terug bij de wachtman stond een groepje Filipijnen. Een aantal van hen wilden net gaan beginnen met een verflus. Met deze mensen heb ik toch een mooi gesprek gehad over hun geloof. De officier die mij begeleidde bleef erbij staan en ik zag dat hij geïnteresseerd luisterde. Op een gegeven moment vroeg ik of hij ook Christen is. "Nee nee" was zijn antwoord. "Ik ging als kind met mijn ouders naar de kerk, maar ik ben nu niet meer gelovig." Voor de Filipijnen, die bij ons stonden, klonk dit maar vreemd in de oren, vooral toen de officier een Engelse bijbel weigerde te accepteren. Toch stelde hij voor dat ik beter om 15:00 uur terug kon komen als de meeste mensen een korte drinkpauze zouden hebben. Dit voorstel accepteerde ik graag. Nu had ik ruim de tijd om andere schepen te bezoeken maar eerst wilde ik nog even naar een schip waarop ik vorige week een langdurig gesprek heb gehad met de wachtman. Ik was toen vergeten om mijn boardingpas terug te geven, zodat deze al een tijdje in mijn auto lag te pronken. Het was dus tijd om dit pasje even terug te brengen. Maar dat even, werd weer een lang gesprek met een andere wachtman. Het ging over geloof en over de Filipijnen. Deze man werkt op dit schip maar is tevens de eigenaar

van een prachtig resort. Hij en zijn vrouw verhuren appartementen met uitzicht op zee. Ik kreeg vele foto's te zien van de schitterende appartementen en de omgeving. Bij het complex behoren ook een paar rijstvelden. Dus de wachtman is hoteleigenaar, landbouwer en zeeman. Op een gegeven moment werd ik zelfs uitgenodigd om volgend jaar gratis bij hem en zijn vrouw te komen logeren. Of dat gaat gebeuren zal ik eerst thuis moeten overleggen maar het toont wel aan, hoe gastvrij de Filipijnse zeelieden zijn. Na een kort gebed, het overhandigen van een bijbel en uitwisselen van e-mailadressen, ging ik terug naar het eerder bezochte schip. De wachtman begeleidde mij direct naar de messroom. Ik was iets te

vroeg maar had al gelijk contact met een paar Filipijnse koks. Ik kreeg koffie en wafels, lekkerrrrrr.

Langzamerhand druppelden de Filipijnse bemanning binnen, onder hen bevond zich ook een vrouw. Het werd een geweldig mooie tijd. Ik kon volop over de liefdevolle genade van onze Heiland vertellen, de mensen luisterden zeer aandachtig. Na afloop mocht ik voor iedereen bidden en daarna was het uitpakken, bijbels, Bijbelstudies en mutsen, alles werd dankbaar geaccepteerd. Na afloop nog een paar foto's laten maken.

Het afscheid was bijzonder hartelijk. "We hopen je weer te zien".

Het is fantastisch om te kunnen vertellen en getuigen van Jezus en om mensen aan te moedigen om regelmatig de Bijbelstudies samen met één of twee anderen te doen. Toen ik thuis kwam was er een pakket met schiepjesflessen gearriveerd van Gerrit Huisman. Er zat ook een magazine over Sliedrecht. Gerrit had tijdens de laatste vergadering van José vernomen dat haar opa uit Sliedrecht kwam.

Een dag om dankbaar op terug te zien. God is goed! [Jan Peter en José Kapteijn](#).

Regio IJmuiden

Na ruim anderhalf jaar het gehele medische circuit te hebben doorlopen, waarbij wij telkens te horen kregen: "Mevrouw u mankeert niets, u moet niet zeuren, het zit tussen uw oren, etc.", is nu eindelijk de oorzaak aan het licht gekomen van Anneke haar gezondheidsproblemen. Haar kaakbot blijkt een heel aantal (rest-)ontstekingen te bevatten die haar lichamelijke functioneren beïnvloeden. De behandeling die zij daarvoor ondergaat kan wel tot een half jaar gaan duren. Bid u a.u.b. dat daarmee de ernstige pijnklachten zullen afnemen en verdwijnen zodat wij samen onze taak aan boord van de zeeschepen weer kunnen oppakken.

Vandaag rijden wij naar een grote bulkcarrier in de IJmuidense haven. Filipijnse bemanning. Anneke blijft in de

auto op de kade en begeleidt mijn bezoek aan boord met gebed. Op die kade waad ik door een mengsel van steenkoolresten, ijzererts en regenwater naar het schip. Mijn veiligheidslaarzen zijn daarop berekend, geen probleem. De gangway heeft 62 treden. In een hand houd ik een boodschappentas met bijbels en lectuur in de Tagalog-taal. Een Filipijnse matroos brengt mij met de lift op dek 8, juist onder de navigatiebrug, waar de gezagvoerder zijn verblijf heeft. De kapitein ontvangt mij in zijn riante hut. Mijn veiligheidslaarzen bevuilden de vaste vloerbedekking. Ik stel mijzelf aan hem voor en overhandig hem een flessenscheepje.

Daarna laat ik hem Filippenzen 4:6 en 7 lezen en benadruk dat deze tekst alleen werkt wanneer je "In Christus Jezus bent"! Je moet Hem wel kennen als je persoonlijke Verlosser.

Bij het weggaan vraag ik hem of hij wil dat ik voor hem bid. "Yes, please!"

In de messroom bid ik met een aantal zeelui, staande in een kring, voor hun persoonlijke omstandigheden en voor hun thuisfront aan de andere kant van de wereld. Een matroos gaat met mij mee naar de auto, om van Anneke een tas met kleding in ontvangst te nemen. Hij is twee maanden geleden vader geworden van een zontje. In november hoopt hij naar huis te gaan om "Sam" voor het eerst in zijn armen te kunnen nemen. Wij bidden voor hem en voor zijn vrouw en natuurlijk voor Sam(uel!). Die kleine moest eens weten dat een wildvreemd echtpaar in Europa voor hem bidt en dat zijn vader tranen in zijn ogen heeft!

Jaarlijks bezoeken wij sinds 2006 ca. 130 schepen. Nu staat de teller nog maar op 26 en het is al september!

Wilt u voor ons blijven bidden dat wij weer volle kracht kunnen werken? De velden zijn wit en nu kan het nog!

Alvast bedankt, wij wensen u Gods zegen, [Jan en Anneke Best](#).

Rotterdam 1

Jim uit Myanmar hoort voor het eerst de woorden "God houdt van jou, Zijn zoon Jezus stierf voor je zonden. Dit te geloven en Jezus in je hart te aanvaarden als Heer geeft naast verlossing, ook vrede in je hart en blijdschap". Jim krijgt het boekje de "Brug" in het Birmees. We raden hem aan om rustig te overdenken wat hij gehoord heeft, en korte stukjes uit de "Brug tussen God en mens" te lezen.

Met Ray uit India had ik een kort gesprek over de grote liefde van God voor mensen zoals hij.

Dit was nieuw voor hem. Jezus is de Weg tot God. Hem volgen is waar het om gaat.

Hij kreeg in het Hindi een Bijbels boek over de overgave aan - en het volgen van Jezus.

Ali en Carlo, ook uit India, aan boord van een ander

schip, krijgen elk een Nieuw Testament in hun taal, het Hindi.

Ricky en Jerry zijn twee zeelieden uit de Filippijnen. Het is zo'n bemoediging te ervaren hoe Ricky een discipel van Christus is, en dat Jerry ook doorgaat in het geloof.

Op een ander schip toonden enkele Turkse opvarenden belangstelling voor het Evangelie,

Ze wilden graag het Nieuwe Testament hebben en zelf gaan lezen.

Met twee ervan is ook een gesprek gevoerd. Wat een onverwachte openheid.

Ik geniet van de scheepsbezoeken, en dank u heel hartelijk voor uw gebeden voor dit werk.

[Wout de Vries.](#)

Amsterdam 1

De president van Syrië heeft ooit gezegd dat hij de zeemannen uit zijn land beschouwd als zijn meest trouwe onderdanen. Ondanks dat ze genoeg gelegenheid hebben om Syrië te ontvluchten blijven ze elke keer weer terugkomen naar zijn land. Ook in de afgelopen zomer heb ik weer zeemannen ontmoet uit Syrië, een aantal zijn al langere tijd niet meer op verlof geweest omdat ze bij terugkomst zich moeten melden voor hun dienstplicht, die aanname blijkt dus niet altijd te kloppen. Tragisch is het wel; de meeste zeemannen zien uit naar hun verlof maar deze zeemannen proberen juist hun contract aan boord te verlengen. En in deze uitzichtloze situatie zijn zij vaak bezig met de diepere levensvragen; 'wat is het nut of doel van mijn leven?' en 'Waarom is er zoveel lijden in deze wereld?' Op een warme zomeravond bezoek ik een schip uit Syrië, we blijven aan dek en er ontstaat al snel een zeer afwisselend gesprek waarbij ik diverse Bijbels en lectuur op een bolder heb uitgesteld. De juiste ingang vinden blijft lastig maar diverse bemanningsleden pakken lectuur mee. Willen we mensen bereiken met het Evangelie dan is een 'relatie' met de doelgroep van wezenlijk belang. Maar juist bij havenzending is dat lastig omdat wij vaak korte en maar eenmalige ontmoetingen hebben met zeemannen. Toch moeten we ons hierdoor niet laten ontmoedigen, we zijn tenslotte dienaren met een Zender. Op de valreep (letterlijk) raak ik aan de praat met iemand van mijn leeftijd. Ook hij wil een Bijbel van mij en we wisselen gegevens uit, en dankzij de sociale

media hebben we nu zeer regelmatig contact met elkaar, sociale media heeft dus ook voordelen.

Bij bezoek aan een kleiner schip dat ik regelmatig bezoek heb ik de gelegenheid om op het achterdek aan een oudere Albanese kok het Evangelie uit te leggen en wat dat persoonlijk voor mij betekent, en dat het Evangelie ook voor hem geldt. Hij reageert verrast; 'wow, waarom heb je dat niet eerder aan me verteld?'

Tsja, goeie vraag, misschien mag ik soms wel iets vrijmoediger zijn.

Op een groot schip van bijna 300m lang spreek ik met een aantal Filippijnen. De sfeer aan boord is goed, ik mag mee-eten en de Bijbels en lectuur vinden gretig aftrek. De oudere chief-engineer is een soort opa-figuur voor de jonge matrozen. Een matroos is 2 maanden geleden vader geworden, trots laat hij de foto aan mij zien.

Over 2 maanden loopt zijn contract af en kan hij zijn zoon eindelijk ook echt zien.

Een andere matroos vertelt mij dat zijn 'paspoort' voor de hemel inmiddels getekend is en dat hij voortdurend zijn noden en zorgen op Jezus 'werpt'. Voor mij is het de eerste keer dat ik een zeeman zo'n persoonlijk getuigenis hoor geven en ik vind dit geweldig!

Ik moedig ze aan om ook met elkaar Bijbelstudies te gaan doen zodat ze met elkaar kunnen groeien in hun geloof, hiervoor is een speciale methode ontwikkeld door een ervaren haven-zending uit Hamburg. Het begint weer kouder te worden en bij het verlaten van dit schip worden de gebreide mutsen bijna uit mijn handen gegrist.

Bij sommige schepen moeten we een eindeloze ladder ('gangway') beklimmen om aan boord te komen.

Oppassen geblazen dus, maar laatst moest ik hierbij denken aan de 'Jakobs ladder'. Toen Jakob moest vluchten werd hij onderweg bemoedigd door God in een droom.

De vergelijking gaat weliswaar niet helemaal op, het leven aan boord is zeker geen hemel op aarde en een engel ben ik ook niet maar veel zeemannen zijn wel ontheemd of hebben last van heimwee en wij mogen ze dan bemoedigen door langs de ladders omhoog te klimmen en aan boord de Goede Boodschap te brengen en iets van Jezus uit te stralen naar de zeemannen. [Marien Gijsbertsen.](#)

Amsterdam 2

Wanneer komt u terug om ons weer een 'verhaal' te vertellen? Heb je al gegeten? Ga eerst even wat eten! Wat geweldig 'vriend' dat je er weer bent! Heeft u een Bijbel voor mij? Ja ik wil heel graag een Bijbel. Wat zijn we blij dat u gekomen bent! Hallo hoe gaat het met u? Ik herken u van een ander schip waar ik vorig jaar op werkte.

Dit zijn enkele voorbeelden van woorden van zeelieden, wanneer we aan boord komen. In deze brief slechts een kort verslag.

We mochten weer veel zeevarenden uit vele windstreken bemoedigen met Gods woord, en hen de blijde - en belangrijke boodschap brengen. Velen waren zeer dankbaar met ons bezoek. Tot de volgende keer, horen we eigenlijk altijd!

28 zeelieden uit Peru, waren opmerkelijk open voor het evangelie, mede ook omdat de kapitein, een Christen, het fijn vond dat er aandacht aan deze groep geschonken werd. Ik ben 4 x terug geweest bij deze gastvrije Peruanen en hun bijzondere kapitein. Velen vroegen om een Bijbel en uiteindelijk hebben ze allemaal een Bijbel gekregen in het Spaans, en natuurlijk ook ander materiaal, zoals boeken, cd's enz. mutsen en kleding. Veel gesprekken kunnen voeren en samen gebeden, na afloop. God raakt mensen aan! Het is bijzonder als je door een stel

Peruaanse zeelieden wordt omhelst! De kapitein en de kok heb ik een flessenscheepje gegeven. Andere bemanningsleden waren zeer blij met een handgemaakt en bewerkt houten kruisje van Gerrit Huisman.

Hartelijk dank voor al uw trouwe gebed en ander blijk van uw geweldig fijn medeleven!

Theo en Yvonne van Zuilekom.

Rotterdam 2

Een paar dagen geleden zat ik in de messroom aan boord van een groot containerschip, op de bemanning te wachten. Het was de koffiepauze om tien uur 's ochtends, het tijdstip waarop je normaal gesproken vrijwel altijd kans hebt om met mensen te spreken. Maar deze ochtend kwam niemand langs.

Ik stond op het punt om het schip te verlaten en naar het volgende te gaan toen ik een WhatsApp-bericht binnen kreeg van Nadine Breitenmoser, de vrouw van mijn collega Ecki in Bremerhaven.

Zij was aan boord van een cruiseschip en ontmoette daar Toni, de chieft of security uit de Filipijnen.

Zij raakte met hem in gesprek en zij kwamen erachter dat zij beiden mij kenden. Zes jaar geleden lag de Ocean Countess, een klein cruiseschip, meerdere maanden bij ons in de haven en diende als drijvend hotel voor de bemanning van een groot kraanschip van Heerema. Ik kreeg toestemming om dit schip te bezoeken en daar kwam ik helemaal als eerste persoon, Roy tegen. Roy vroeg toen gelijk aan mij of ik elke zondag Bijbelstudie zou kunnen geven.

Dat heb ik heel graag gedaan en zo kwam een groep van zes mannen vier maanden lang vrijwel elke zondagmiddag in de messroom bij elkaar. Roy nam

er regelmatig aan deel. Daarna heb ik hem niet meer gezien. Nu was hij op zijn schip in Bremerhaven en ontmoette hij Nadine. Hij vertelde haar dat hij zes jaar geleden aan boord van de Ocean Countess door de Bijbelstudies tot levend geloof was gekomen. In onze bediening onder de zeelieden zie je meestal niet de vrucht van je werk. Maar soms geeft God zo'n bemoediging juist op het nodige moment. Aan Hem zij alle eer!

Felix Henrichs.

Rotterdam 3

De vreugde om zeevarenden in de haven van Rotterdam te bezoeken.

Het was maandagochtend vroeg toen ik een reeks e-mails van ISPS ontving met de goedkeuring van onze bezoeken, niet alleen aan één schip maar aan meer dan vijf schepen in de haven van Rotterdam. Een opwinding die mijn hart vult, niet alleen om weer samen te komen met broeder Wout en zuster Susie, maar ook om zeevarenden over Christus te vertellen, vooral aan mijn 'kababayan' (landgenoten). Ik ben al zo lang niet op schepen geweest. Dus we hebben gecarpoold in Wout's auto en begon onze dag met een gebed. We bezochten eerst een volledig Turkse bemanning in de haven van Vlaardingen. Hoewel we niet wisten wat

te verwachten, hadden we er alle vertrouwen in dat de Heilige Geest ons de weg zou wijzen. Twee zeemannen ontmoeten ons bij de gangway en één van hen leidde ons naar de eetzaal. We waren net op tijd voor hun 10 uur pauze. Dus één voor één kwamen ze binnen. Zes van hen kwamen bij ons staan, nieuwsgierig waarvoor we gekomen waren. Ze dachten dat we iets te verkopen hadden, sommigen vroegen om telefoonkaarten. De kamer was vol rook omdat ze allemaal aan het roken waren. De tv stond aan, sommigen van hen keken naar een voetbalwedstrijd. Wij keek ook. Er was een doelpunt! Toen deed de speler die scoorde zijn shirt omhoog en liet zien wat op zijn borst geschreven stond ... tot onze verbazing: 'GOD is GOOD!' Susie en ik zagen het allebei! Ooops! Was dat een teken dat we over Christus moesten praten en Hem aan deze zeelieden bekend te maken? Er bleven er nog drie in de kamer en uiteindelijk nog twee en Wout gaf aan hen lectuur in het Turks. En een jonge zeeman vroeg "wat is dit?" Ik antwoordde hem met een vraag, "ken je Jezus?" We voelden de leiding van de Heilige Geest en we waren in staat om het evangelie aan beiden te delen. Er was ook een goed teamwerk, als een van ons praatte, waren de anderen aan het bidden.

'En aan alle volken moet eerst het evangelie gepredikt

worden'. (Marcus 13:10) We gingen naar het tweede schip, maar we bleven niet lang want ze hadden een ontmoeting met de rederij. Dus hebben we wat boekjes achtergelaten en een kort gesprek gehad met de zeeman langs de reling bij de loopplank.

We zijn doorgeslagen naar het derde schip, met een Filipijnse bemanning. We konden meteen aanschuiven voor de maaltijd met een hete 'Sinigang' soep en vis, een typisch Filipijnse gerecht. Ieder van ons, Wout, Susie en ik gingen naast een zeeman zitten.

We gebruikten de kans om het evangelie te delen, te eten en luisteren naar hun verhalen. En dat was een goede opening om het 'ware' evangelie met hen te delen. Ik benadrukte 'Waar' omdat Filippijnen het enige Christelijke land in Zuidoost is Azië is, maar er zijn nog steeds een groot aantal mensen die geen enkele persoonlijke relatie met Christus hebben, die beweren Christen te zijn, maar geen echte volgers van Christus.

Met de leiding van de Heilige Geest hadden we een korte onderwijzing en een zeer goede uitwisseling van gedachten, inzichten over het 'ware' evangelie. We besproken Johannes 3:3, *Jezus antwoordde: "voorwaar, voorwaar, Ik zeg u, tenzij u wederom geboren wordt, kan hij het Koninkrijk Gods niet zien." 'Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat hij zijn enige Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in hem gelooft, niet verloren ga, maar eeuwig leven hebbe'.*(16) V36 *'Wie in de Zoon gelooft, heeft het eeuwige leven; doch wie aan de Zoon ongehoorzaam is, zal het leven niet zien, maar de toorn van God blijft op hem'.*(v 36). We eindigden met het vers *'Wij zijn dwazen om Christus wil maar gij zijt verstandig in Christus. Wij zijn zwak, maar gij zijt sterk; gij zijt in aanzien maar wij zijn niet in ere' (1 Corintiërs 4:10).*

Tijdens de middagpauze gingen we naar ons vierde schip. We ontmoette de 'burgemeester' (Chef Kok), een Filippijn. We hebben enkele boekjes gegeven en voerden korte gesprekken. Het was inderdaad een geweldige dag voor ons als team, en wij eindigde de dag met dankzegging, een dag vol vreugde en blijdschap. We waren zo gezegend om een zegen voor anderen te kunnen zijn. Het was een echte vreugde om in staat te zijn om Zijn Woord te delen met de zeevarenden in de Haven van Rotterdam. Aan God alle glorie en eer!

Doris Lua.

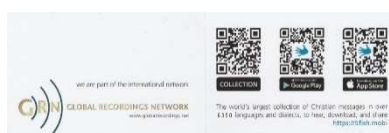
De zeevarenden in deze nieuwsbrief heten in werkelijkheid anders. Om privacy redenen wordt hun echte naam niet vermeld. De foto's in deze nieuwsbrief zijn met toestemming geplaatst.

Onze dank gaat uit naar: "WIN-NL Seafarers' Ministry", Nederlandse Zeevarenden Centrale, Seamen's Centre Amsterdam, Gospel Recordings Nederland, Ark Mission, Evangelisatie Anderstaligen Service, De Bijbelvereniging, Zakbijbelbond, Christian Aid Ministries, Operatie Mobilisatie, en anderen niet met name genoemd, die allen op hun eigen specifieke wijze, een steentje bijdragen om het werk goed te kunnen doen.

Graag willen we gebed vragen voor de gezondheid van de medewerkers maar speciaal voor: Anneke Best en Jan Peter Kapteijn. Zij gaan lichamelijk door een zware periode en hebben ons gebed heel hard nodig!

Hartelijk dank voor al uw trouwe waardevolle gebed en ander blijk van geweldig fijn medeleven!
Zo werkt de Heer door u heen, zodat zeelieden, Zijn Woord kunnen horen en aanvaarden!
Wij zijn de Here God zeer dankbaar voor de vele mogelijkheden om een zegen voor zeelieden te kunnen zijn!

**Bible-Fit app in Nederlands, Spaans en Arabisch en GRN app in meer dan 6350 talen.
U kunt beide apps gratis downloaden op uw smartphone, tablet en computer**

Amsterdam:	Theo van Zuilekom Yvonne van Zuilekom Marien Gijsbertsen	wthvzuilekom@gmail.com yvhvzuilekom@gmail.com marchris@solcon.nl
Passagiers schepen:	Jan Best Anneke Best Jan Gooijer	janbest.sr@gmail.com annekebest@gmail.com jan.gooijer@live.nl
Rotterdam:	Felix Henrichs Wout de Vries	felix.henrichs@scfs.org woutdevries4@gmail.com
Beverwijk, IJmuiden:	Jan en Anneke Best	janbest.sr@gmail.com
Delfzijl, Eemshaven:	Jan Peter en José Kapteijn	j.p.kapteijn@hotmail.com
Harlingen:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Ambulant:	Michiel Kramers	m.kramers@hotmail.com
Vertaalwerk, houten kruizen		
Flessenscheepjes:	Gerrit Huisman	ghuisman@live.nl
Webmaster:	Tom Hofkamp	tomhofkamp@solcon.nl
Ambassadeur:	Robbert Speelman	r.speelman@me.com
Bestuur Stichting		
Voorzitter:	Theo van Zuilekom	wthvzuilekom@gmail.com
Secretaris:	Jan Best	janbest.sr@gmail.com
Penningmeester:	Jan Gooijer	jan.gooijer@live.nl
Algemeen, adressen:	Wim de Baat	wimdebaat@gmail.com

IBAN NL71INGB0005545299 - BIC INGBNL2A

ANBI geregistreerd onder RSIN nr. 816655789 - KVK nr. 41023812

Contact: havenlicht@chello.nl -- +31 36 5370340 -- www.havenlicht.com

Als u deze nieuwsbrief niet meer wil ontvangen kunt u dit kenbaar maken via een e-mail bericht naar: havenlicht@chello.nl